Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 23. april 2012 i sag nr. BS 11-1780/2011:

K

mod
FS Finans A/S
Skibbrogade 3, 1. tv.
9000 Aalborg

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2. Forklaringerne afgivet under hovedforhandlingen er dog gengivet i dommen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 20. juli 2011, drejer sig om, hvorvidt Løkken Sparekasse - hvis forpligtelser sagsøgte, FS Finans A/S (herefter FS Finans) har overtaget - i forbindelse med sagsøgerens, K's , indskud på en garantikapitalkonto i Løkken Sparekasse i august og december 2007, i alt 147.000 kr., har været forpligtet til at rådgive om risikoen ved at tegne garantikapital, og i givet fald, om Løkken Sparekasse har ydet mangelfuld rådgivning og derved pådraget sig erstatningsansvar, eller om tegningen af garantikapitalen er ugyldig som følge af mangelfuld rådgivning.

K har nedlagt påstand om, at FS Finans skal betale 147.000 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra den 1. januar 2009.

FS Finans har nedlagt påstand om frifindelse.

FS Finans har subsidiært nedlagt påstand om frifindelse mod betaling af et efter rettens skøn fastsat mindre beløb end 147.000 kr., der forrentes med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg.

Oplysningerne i sagen

Under et møde i juni 2007 mellem K og en repræsentant for Løkken Sparekasse, R , blev det aftalt, at K fremadrettet skulle være kunde i Løkken Sparekasse. Der blev efterfølgende den 1. august 2007 indsat 100.000 kr. på en garantikapitalkonto i K's navn, og den 6. december 2007 blev der indsat yderligere 47.000 kr. på denne konto.

Den 3. november 2008 lukkede Løkken Sparekasse for udbetaling af garantikapital.

Den 11. februar 2009 meddelte Løkken Sparekasse Finanstilsynet, at sparekassen ikke opfyldte solvenskravet i lov om finansiel virksomhed § 124.

Den 25. marts 2009 blev sparekassens aktiver og passiver overdraget til Løkken Sparebank A/S, som er et datterselskab af Finansiel Stabilitet A/S. Alle forpligtelser var efter denne dag placeret i i Løkken Sparebank A/S. Med virkning fra 1. januar 2010 fusionerede Løkken Sparebank A/S med EBH Bank A/S, der den 17. juni 2011 blev ophørsspaltet. I forbindelse med spaltningen blev sagen mellem K og Løkken Sparekasse overført til FS Finans A/S (tidligere Roskilde Bank A/S).

Løkken Sparekasse nægtede at udbetale beløbet på 147.000 kr. til K. K indbragte herefter ved brev af 15. april 2009 sagen for Pengeinstitutankenævnet. Pengeinstitutankenævnet afviste at behandle sagen med henvisning til, at det ikke uden bevisførelse i form af parts- og vidneforklaringer kunne afgøres om sparekassen havde givet K tilstrækkelig rådgivning i forbindelse med tegningen af garantikapital, og at denne bevisførelse ikke kunne finde sted ved Ankenævnet.

Forklaringer

K har forklaret, at hun er 66 år og pensionist. Hun har 7 års skolegang og er uddannet frisør. Hun har tidligere arbejdet som frisør i P , hvor hun også boede sammen med sin daværende mand. De blev skilt i 1993. I den forbindelse solgte de huset, og de fik et overskud på omkring 300.000 kr. ved salget. På et tidspunkt efter skilsmissen flyttede hun til Nørresundby og købte hus sammen med sin daværende ven. Da de flyttede fra hinanden, overtog samleveren huset, og hun flyttede til en lejet lejlighed i gade. Der var ikke noget overskud i forbindelse med samleverens overtagelse af huset.

Hun stoppede med at arbejde som frisør i 1997, idet hun fik problemer med sine hænder og fingre. Hun havde efterfølgende en periode med arbejdsprøvning og ansættelse i løntilskud. Hun havde endvidere en kort periode, hvor hun modtog sygedagpenge, men ellers har hun modtaget dagpenge.

Hun bor i dag til leje i et hus på Vej, som er ejet af hendes søn. Hun bor alene. Hun har ingen bil og kun almindeligt indbo. Hun har ingen formue. Hun har en kapitalpension på 30.000 – 40.000 kr.

I 2007 var hun kunde i Spar Nord Banks afdeling på Færø Plads i Aalborg, hvor hun havde en almindelig indlånskonto og en kapitalpension. Hun havde

været kunde i Spar Nord Bank i et par år. Derfør havde hun blandt andet været kunde Biersted Sparekasse, hvor R havde været hendes bankmand. Hun vidste ikke på dævrende tidspunkt, hvad en garantkonto var. Det har altid været hendes mand og senere hendes ven, der har stået for hendes pengesager. I dag står hun for det selv med hjælp fra sin søn, der tager sig af hendes selvangivelse. Hun er ikke klar over, hvad aktiekapital og en aktionær er. Hun ved godt, hvad en medejer er, men hun var ikke i 2007 klar over, at man kunne være medejer af en bank. Hun havde ikke i 2007 nogen interesse i at blive medejer af en bank.

Hun ville gerne beholde R som bankrådgiver. Hendes søn vidste, at R arbejdede i Løkken Sparekasse, hvor hun ringede til ham og aftalte et møde i hendes hjem. Hun levede på daværende tidspunkt af dagpenge, ligesom hun i en periode var i løntilskud. Hun havde en opsparing på omkring 147.000 kr. Hun og R snakkede om, at hun skulle være kunde i Løkken Sparekasse, og at R ville tage sig af overførslen fra Spar Nord Bank. Vedrørende opsparingen sagde hun direkte til R , at det skulle være fuldstændigt sikkert. Hun var alene efter en skilsmisse og havde ikke så meget at gøre med rent økonomisk. Hun var helt tryg ved R og arrangementet. De talte ikke om, hvor mange penge hun havde opsparet. Hun vidste det heller ikke selv på daværende tidspunkt. R ville se på det, når pengene var blevet overført fra Spar Nord Bank. De talte ikke om, at pengene skulle investeres, herunder heller ikke i (stats-) obligationer og aktier. Hun modtog ikke noget på skrift fra R . R sad og udfyldte nogle dokumenter vedrørende overførsel af penge fra den ene bank til den anden samt nogle dokumenter vedrørende oprettelse af lønkonto m.m. Det var et hyggeligt møde med kaffe og snak, også om andet end bank-forretninger. Mødet tog nok omkring 2 timer. Hun modtog senere dokumenterne vedrørende oprettelse af lønkontoen. Hun modtog ikke brochurematerialer vedrørende garantiindskud i Løkken Sparekasse.

Hun har ikke hørt ordet "garant" nævnt før denne sag. R nævnte ikke noget om, at hun skulle være garant. Han fortalte heller ikke senere, at hun var blevet garant. Hun vidste ikke dengang, hvad garant var. Hun ville helt sikkert have sagt nej, hvis hun havde fået det tilbudt, idet hun skulle bruge pengene til at leve for. Det var hendes eneste opsparring. Hun har været kunde i en bank/sparekasse siden 1970, og hun har aldrig hørt om "garantikapital" i dette forløb. Hun hørte første gang om "garantikapital" efter, at hun havde talt med bankrådgiveren i Løkken Sparekasse og i den forbindelse fået at vide, at hun ikke kunne få sine penge udbetalt. Hun har ikke tidligere talt med sin bankerådgiver herom. Ordet "garantikapital" er aldrig tidligere blevet nævnt.

Hun har ikke på noget tidspunkt set en kvittering for indbetalt garantikapital som den, der er fremlagt som bilag B. Hun har efterfølgende bedt R om en kopi af den aftale, som hun må have skrevet under på i forbindelse med tegningen af garantikapitalen. R har imidlertid oplyst hende om, at en

sådan ikke findes. Hun husker ikke, at overførslen af de 147.000 kr. skete over flere gange. Hun husker ikke, at hun har set en kontooversigt/ årsopgørelse, som den, der er fremlagt som bilag E. Hun har ikke modtaget en sådan kontooversigt/årsopgørelse fra Løkken Sparekasse. Hun husker det i hvert fald ikke. Hun ved ikke så meget om papirer og har derfor nok ikke kigget på en eventuel kontooversigt/årsopgørelse. Det er hendes søn, der laver hendes selvangivelse. Hun har ikke gemt kontooversigter til ham. Hun har ikke løbende modtaget kontoudtog fra Løkken Sparekasse. Hun kan i hvert fald ikke huske, at hun har modtaget kontoudtog. Hun har ikke tidligere set de vedtægter for Løkken Sparekasse, der er fremlagt som bilag F. Hun har ikke modtaget indbydelse til garantmøde i Løkken Sparekasse eller lignende. Hun husker ikke, at hun tidligere har set GarantNyt. Hun har ikke modtaget indbydelse til valg af repræsentantskab i Løkken Sparekasse, stemmeseddel hertil eller lignende. Hun læser ikke reklamer. De bliver smidt i containeren ulæste.

Hun hørte på et tidspunkt fra sin bankrådgiver, P , at det ikke gik så godt for Løkken Sparekasse. I den forbindelse spurgte hun rådgiveren, om hun kunne miste noget. Rådgiveren svarede bekræftende med henvisning til, at hun havde garantbeviser. Hun fik derfor J til at køre sig til Løkken Sparekasse, hvor hun talte med R . Hun spurgte R om ikke, at han kunne huske, at de havde aftalt, at det skulle være fuldstændigt sikkert. Han svarede hertil, at det kunne han godt, men at han ikke på noget tidspunkt havde troet, at banken ville gå ned.

R har forklaret, at han har arbejdet som bankmand siden 1972. Han blev ansat i Løkken Sparekasse i 2002, hvor han var ansat, indtil han stoppede for 3 år siden. Hans seneste funktion i sparekassen var som klageansvarlig og ankerperson i forhold til Pengeinstitutankenævnet, hvorfor han er godt kendt med bankens instrukser og interne procedurer. K kontaktede ham ikke for at få ham som bankmand, men alene som sparekassens kontaktperson. Mødet hos K tog nok omkring 1-1½ time. Han husker det ikke præcist. K havde udelukkende indlån hos Spar Nord Bank. Han husker ikke, hvor mange konti og penge, K havde, men der var tale om et pænt tal. K kontaktede ham på anbefaling fra hendes søn, der også var kunde i Løkken Sparekasse. De drøftede kontotyper. K var meget interesseret i garantiindskud. Der var fokus på netop denne type fra K's side, da hendes søn også havde tegnet garantikapital. Han havde noget materiale med, herunder en brochure, der indeholdt oplysninger om, hvad det ville sige, at være garant. Han kan ikke huske det nærmere indhold af brochuren. Han husker ikke, hvordan K's risikovillighed var. Han udleverede altid en brochure om garantiindskud, hvoraf blandt andet fremgik rentesats og oplysning om, at indskuddet ikke var omfattet af indskydergarantifonden. Han fortalte ikke K , at hun ville blive medejer af sparekassen, men hun fik en indføring i fordele og ulemper på baggrund af hans erfaring og brochuren om garantiindskud. Han var med, da sparekassen blev en garantsparekasse, og han havde derfor en solid grundviden om

garantordningen. Han ved positivt, at han sagde til K , at garantikapital var ansvarlig kapital, herunder at der var tale om et indskud i sparekassen, og at hvis sparekassen kom i økonomiske vanskeligheder, ville indskuddet ryge først. Han er overbevist om, at han fortalte K om de risici, der var ved garantordningen, og at K forstod, hvad det ville sige, at være garant. Han kendte til K's økonomiske situation, og K kan godt have sagt, at det skulle være fuldstændigt sikkert. Han husker det ikke konkret, men det er ikke usandsynligt, at hun har sagt det. Garantikapital blev imidlertid også betragtet som 100 % sikkert dengang, hvilket alle i bankverdenen var enige om.

På baggrund af aftalen med K udarbejdede han et skriftligt notat til sparekassens produktionsenhed, der sørgede for at lave alle de relevante papirer og sende dem ud til kunden, her K . K skrev ikke under på noget i forbindelse med mødet hjemme hos hende. Formålet med produktionsenheden var at indhente underskrifter. Han ved ikke om K efterfølgende har skrevet under på noget i relation til garantikapitalen. Ifølge sparekassens instruks skulle de ansatte udlevere brochurematerialer om garantiindskyderordningen ved den 1. samtale med kunden. Herudover skulle den ansatte ifølge instruksen informere mundtligt om, hvad det ville sige, at placere penge i garantikapital. Efterfølgende modtog kunden yderligere skriftligt materiale om garantiindskyderordningen fra produktionsenheden, herunder nævnte brochure og vedtægter for sparekassen. Det nævnte materiale blev sendt hver gang fra produktionsenheden. Der var tale om rent "maskinarbejde" fra produktionsenhedens side. Når selve transaktionen var gennemført fremgik det tillige af kvitteringer m.v., at der var tale om garantikapital. GarantNyt blev udsendt 2 gange om året til alle garanter. Det blev afstemt i sparekassens system i forbindelse med hver udsendelse. Alle garanter blev hvert år indbudt til garantmøde.

Han mødte K , efter at sparekassen havde lukket for udbetaling af garantiindskud, og hun var naturligvis ikke glad for situationen. Han har ikke på noget tidspunkt givet K en undskyldning, da han ikke har noget at undskylde.

J har forklaret, at han er ven af K Han kørte K til Løkken Sparekasse efter at K var blevet bekendt med at hun ikke kunne hæve sine penge. Han tror, at det var i 2008. Han gik med ind i sparekassen. K talte med R om garantibeviserne. R sagde noget i retning af, at det var forfærdeligt, hvad der var sket. R sagde flere gange: "Hvad har vi gjort?". Han husker ikke, at have hørt R give K en undskyldning. K var ked af det, og hun spurgte R ., om hun kunne få lov til at se papirerne vedrørende tegningen af garantikapitalen. R oplyste i den forbindelse, at det ikke kunne lade sig gøre, da der aldrig var lavet nogen papirer.

F har forklaret, at han i dag er ansat som supporter i FS Finans. Han har tidligere været ansat i 35 år i Løkkens Sparekasse, heraf 25 år i sparekassens administration. Efter overdragelsen af Løkken Sparekasses forpligtelser til FS Finans har han hjulpet FS Finans med at finde kopier af garantbeviser og kontoudtog. Han har ledt efter en kvittering vedrørende K's tegning af garantikapital, men han har ikke kunnet finde den. Det er ikke alle kvitteringer, der er blevet gemt eller taget kopi af. Kvitteringerne var ikke udstyret med genpartspapir.

Løkken Sparekasse havde en intern instruks til medarbejderne vedrørende tegning af garantikapital. Ifølge instruksen skulle der, første gang en kunde tegnede garantikapital, udleveres eller sendes kvittering, som den, der er fremlagt som bilag B, kopi af sparekassens vedtægter samt seneste udgave af GarantNyt. Der var tale om en mundtlig instruks, der blev gentaget på deres ugentlige morgenmøder og refereret i sparekassens interne referater fra disse morgenmøder. Det er hans indtryk, at instruksen blev overholdt, og han er overbevist om, at det nævnte materiale blev sendt ud til kunderne.

Han har deltaget i garantmøder. Garantmøderne blev afholdt én gang om året, hvorunder bestyrelsen afgav sin beretning, ligesom sparekassens nøgletal blev gennemgået. Garanterne blev inviteret til disse møder. Der blev sendt en indbydelse pr. husstand, uanset om der var flere garanter i husstanden. GarantNyt blev ligeledes sendt til garantens husstand. Stemmesedler til valg af repræsentantskab blev sendt til den enkelte garant.

Parternes synspunkter

K har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument af 24. februar 2012, hvori følgende er anført til støtte for påstanden:

"ANBRINGENDER:

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende:

at sagsøger forinden foretagelsen af indskuddene, af Løkken Sparekasses medarbejder, R , blev lovet, at pengene ville blive investeret i noget "fuldstændig sikkert",

at sagsøger imidlertid ikke fra Løkken Sparekasse forinden indskuddene har modtaget korrekt, retvisende, fyldestgørende og individuel tilpasset rådgivning om investeringen, hverken for så vidt angår dennes art eller dennes risiko i overensstemmelse med bekendtgørelserne om god skik for finansielle virksomheder,

at Løkken Sparekasse ved tegningen i 2007 tilsidesatte sin informationspligt overfor sagsøgerinden der ikke havde nogen som helst ide / mistanke / formodning om hvad garantikapital er,

at sagsøger med sikkerhed (grundet sin meget anstrengte økonomiske situation) ikke ville have tegnet garantikapitalen hvis hun havde haft blot den mindste mistanke herom og i anden række,

at informationen har været mangelfuld og uegnet til at bibringe sagsøgerinden indsigt i og forståelse for, at garantkapitalen kan mistes hvis Løkken Sparekasse kom i økonomisk vanskeligheder.

at sagsøger således ikke havde haft mulighed for at gøre sig bekendt med – endsige forstå – den med indskuddet forbundne risiko, hvilket er culpøst i lyset af, at sagsøgeren ingen risikovillighed havde, al den stund at indskuddet repræsenterede hele hendes formue,

at tegningen af garantikapitalen den 1. august 2007 samt forhøjelse heraf den 6. december 2007 derfor er ugyldig som følge af manglende oplysning om, hvilken investering der var tale om, herunder at investeringen kunne tabes jfr. aftalelovens § 31 samt § 36,

at sagsøgte derfor er erstatningsansvarlig for sagsøgers tab i forbindelse med tegning af garantikapital på baggrund af culpa,

at sagsøgers tab er en følge af den culpøse handling,

at sagsøgte skal erstatte sagsøgers lidte tab, og

at sagsøgers tab svarer til det påstævnte beløb.

Det bestrides,

at sagsøger havde anledning til at undersøge noget som helst, og

at sagsøger har udvist egen skyld, og/eller

at egen skyld skal tillægges nogen vægt i denne sag."

FS Finans A/S har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument af 5. marts 2012, hvori følgende er anført til støtte for påstanden:

"1. **Anbringender**

Til støtte for de nedlagte påstande gøres det gældende,

at tegningen af garantikapitalen er sket efter udtrykkelig aftale mellem sagsøger og Løkken Sparekasse,

at udtrykket *"Garantikapital"* på tegningstidspunkterne var en almindeligt anerkendt betegnelse for ansvarlig kapital i en sparekasse,

at sagsøger i forbindelse med tegningen af garantikapitalen allerede som følge af Løkken Sparekasses anvendelse af betegnelsen *"Garantikapital"* burde have indset, at garantikapitalen havde en særlig karakter af ansvarlig kapital, som man risikerede at miste i tilfælde af, at Løkken Sparekasse kom i økonomiske problemer, også uden yderligere information herom fra Løkken Sparekasse,

at sagsøger, som følge af dennes flerårige status som garant i Løkken Sparekasse med dertil knyttede særlige rettigheder i relation til information om Løkken Sparekasses økonomiske status og indflydelse på den overordnede ledelse af Løkken Sparekasse, burde have indset, at sagsøgerens indskud som garantikapital adskilte sig fra en almindelige indlånskonto, herunder for så vidt angår risikoen for tab,

at Løkken Sparekasse under alle omstændigheder har orienteret sagsøger om garantikapitalens særlige karakter af ansvarlig kapital og de hermed forbundne risici ved tegning af garantikapitalen, i det omfang Løkken Sparekasse har været forpligtet hertil,

at Løkken Sparekasses information til sagsøger om vilkårene for og karakteren af garantikapital hos Løkken Sparekasse til enhver tid har været retvisende og fyldestgørende. Information til sagsøger er dels ydet i mundtlig form men også i skriftlig form, særligt i form af vedtægter og kvitteringer,

at Løkken Sparekasse ikke har tilkendegivet overfor sagsøger, at investeringen i garantikapital var en investering i "noget fuldstændigt sikkert",

at Løkken Sparekasse ikke har handlet i strid med "Bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder" eller øvrige offentligretlige forskrifter i forbindelse med rådgivningen af sagsøger,

at en eventuel tilsidesættelse af "Bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder" under alle omstændigheder ikke er udtryk for en culpøs handling og ikke kan begrunde ugyldighed af parternes aftale om sagsøgerens tegning af garantikapital,

at sagsøger senest ved modtagelsen af det af Løkken Sparekasse efterfølgende fremsendte materiale, herunder kvitteringer, vedtægter og garantnyt burde have indset, at garantikapitalen havde en særlig karakter som ansvarlig kapital, som man risikerede at miste i tilfælde af, at Løkken Sparekasse kom i økonomiske problemer, men at sagsøgeren trods modtagelsen af

dette materiale valgte at bibeholde sin investering i garantikapital og endog forøge denne,

at tegningen af garantikapitalen ikke er ugyldig,

at Løkken Sparekasse ikke har handlet ansvarspådragende i forhold til sagsøger,

at der ikke foreligger den fornødne årsagsforbindelse og adækvans imellem sagsøgers tab og en eventuel ansvarspådragende adfærd fra Løkken Sparekasses side,

at sagsøger ikke har reklameret rettidigt i forhold til Løkken Sparekasse eller sagsøgte, samt

at et eventuelt erstatningskrav må nedsættes helt eller delvist på grund af den af sagsøger udviste egen skyld.

Det bestrides,

at investeringen i garantikapital udgjorde hele sagsøgerens formue, hvilket sagsøgeren ikke har dokumenteret."

Rettens begrundelse og afgørelse

Mødet i juni 2007 mellem K og R blev afholdt med henblik på, at K overvejede at skifte pengeinstitut fra Spar Nord Bank til Løkken Sparekasse. K har forklaret, at hun under mødet med R udtrykkeligt sagde, at hendes penge skulle placeres fuldstændigt sikkert, blandt andet fordi hun var alene efter en skilsmisse og ikke havde de store økonomiske midler. R har forklaret, at han var bekendt med K's økonomiske situation, og at K udmærket kan have sagt, at pengene skulle placeres fuldstændigt sikkert. På denne baggrund finder retten, at der må påhvile Løkken Sparekasse en forpligtelse til at rådgive K om de risici, der er forbundet med at tegne garantikapital samt at sikre sig tilstrækkeligt bevis for, at denne rådgivning er ydet. K og vidnet R har afgivet modstridende forklaringer om forløbet af deres møde i juni 2007, og der kan ikke lægges afgørende vægt på de bilag, som FS Finans har fremlagt, idet disse alene tjener til belysning af den sædvanlige fremgangsmåde ved tegning af garantikapital. Under disse omstændigheder finder retten det ikke godtgjort, at K har modtaget tilstrækkelig rådgivning om de risici, der er forbundet med tegning af garantikapital, jf. herved også §§ 4 og 5 i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder. Det bemærkes, at det ikke kan tillægges afgørende betydning, at overførslen af de 147.000 kr. til garantikapitalkontoen er sket af to omgange. Retten har i den

forbindelse lagt vægt på, at det ikke er godtgjort, at K , i perioden mellem de to indbetalinger har modtaget tilstrækkelig rådgivning fra Løkken Sparekasse eller at hun i samme periode har modtaget skriftligt materiale fra Løkken Sparekassen af en sådan karakter, at hun burde have indset den risiko, der var forbundet med at tegne garantikapital.

Efter K's forklaring, herunder om sin arbejdsmæssige og økonomiske situation i 2007, der til dels støttes af R's forklaring og de fremlagte årsopgørelser fra Skat for indkomstårene 2006 og 2007, finder retten det sandsynliggjort, at K ikke ville have tegnet garantikapital, hvis hun havde modtaget tilstrækkelig rådgivning om de risici, der var forbundet med tegningen. Som sagen er forelagt lægger retten til grund, at K's tab udgør 147.000 kr., svarende til det beløb, der er blev tegnet garantikaital for, hvilket tab må anses som en påregnelig følge af sparekassens utilstrækkelige rådgivning. Retten finder det ikke godtgjort, at K har udvist en sådan egen skyld, at der er grundlag for at nedsætte erstatningskravet. Herefter og da det øvrige af FS Finans anførte ikke kan føre til noget andet resultat, tager retten K's påstand til følge.

Efter sagens udfald skal FS Finans betale sagsomkostninger til K , jf. retsplejelovens § 312, stk. 1. Beløbet fastsættes til 43.750 kr. (inkl. moms), der dækker udgiften til advokatbistand. Retten har herved lagt vægt på størrelsen af det vundne beløb samt sagens karakter og omfang. Det fremgår af sagens oplysninger, at K's omkostninger ved sagen er dækket af en retshjælpsforsikring, og at K opfylder de økonomiske betingelser for fri proces. K har derfor ikke betalt retsafgift, jf. retsafgiftslovens § 13, stk. 1. Det følger herefter af retsafgiftslovens § 13, stk. 2, at FS Finans til statskassen skal betale et beløb svarende til retsafgiften af 147.000 kr., dvs. 3.840 kr.

Thi kendes for ret:

FS Finans A/S skal inden 14 dage til K betale 147.000 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra den 1. januar 2009 samt sagens omkostninger med 43.750 kr.

FS Finans A/S skal inden 14 dage til statskassen betale retsafgift med 3.840 kr.

Marianne Hornbjerg

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Retten i Aalborg, den 23. april 2012.

Ulla Hansen, kt.fm. tlf. 96 30 71 71